

regnes ikke som skattepligtig Indtægt. Egeledes maa Enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagjældende Aar af ham er udredet i directe Skatter, i Afgifter til Commune eller Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagningsafgifter, Aftægtspræstationer og lignende Byrder, samt i Reuter af Prioriteter og anden Gjæld, eller til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af hans Eiendom. Egefaalidt som den Indtægt, der hidrører fra Capitalforbrug eller fra Laan, er skattepligtig, ligesaaalidt kan der fra Indtægten fradrages, hvad deraf er anvendt til Eiendommens Forbedring eller til Afbetaling paa Gjæld, hvilket for Fideicommissbesidderes Vedkommende ogsaa gjælder om Afdrag paa Fideicommissets Gjæld.

§ 3.

Skatten ansættes efter det Egningen nærmest forudgaaende Aars Indtægt. Som saadant regnes Calenderaaret, medmindre den Vedkommendes Næringsvei har et afvigende Driftsaar, eller han gjør Selvangivelse og derved efterviser, at han bruger et andet Regnskabsaar end Calenderaaret, i hvilket Tilfælde Skattecommissionsen kan lade det paagjældende Driftsaar eller Regnskabsaar træde istedetfor Calenderaaret. Fører en Skattepligtig Bog over sin Indtægt og Udgift, og gjør han Selvangivelse, er han berettiget til at beregne sin Indtægt efter Gjemmensnit af de 3 sidste Aar. Han skal da være pligtig til i sin Selvangivelse at bemærke, at han har brugt denne Fremgangsmaade, samt til at benytte den samme Fremgangsmaade ved begge de Indtægtsansættelser, der blive at foretage efter nærværende Lov. Har han brugt denne Fremgangsmaade ved den første Ansættelse og ikke gjør det ved den anden, taber han Retten til at gjøre Indsigelse mod sin Ansættelse ved denne.

Den, som efter Begyndelsen af det forudgaaende Calenderaar efter Andenmand er kommen i Besiddelse af en Formue eller en Virksomhed, skal dog ikke alene sættes til Skat efter den Indtægt, han selv maatte have oppebaaret i det foregaaende Aar, men af den hele Indtægt, som Formuen eller Virksomheden har givet i Aaret, forsaavidt den ubestaaende er gaaet over til ham, og ellers forholdsviis, hvortil den, som har afstaaet Formuen eller Virksomheden, kun sættes i Skat af den Deel, som han maatte have beholdt deraf, eller det Bederlag, som han maatte have betinget sig.

§ 4.

Enhver, der er bosat her i Landet og har Indtægt, er, med de i § 6 nævnte Undtagelser, uden Hensyn til Stand, Alder eller Kjøn undergiven Skatteansættelsen. Personer, der leve i Huusstand med Forældre eller Forsørgere, svare kun Skat af den Indtægt, som de have foruden Opholdet i Forældrenes eller Forsørgernes Huus. Actieselskaber, Interessentkaber, Firmaer, Stiftelser o. desl. blive med Hensyn til Ansættelse til Indkomstskat at regne som selvstændige Personer, forsaavidt Indtægten ikke tilflyder dert interesserede Personer, der ere bosatte her i Landet.

§ 5.

Den, som uden at opgive sin Bopæl i Landet tager midlertidigt Ophold i Udlandet, beskattes, som om han var tilstede i Landet. Den, som ikke har Bopæl i Landet, men enten er ansat i Udlandet i den danske Regjerings Tjeneste med Gage, eller herfra nyder Ppanage, Pension, Ventepenge, Klosterhævning eller anden Understøttelse eller Udbytte fra offentlige Indretninger, Stiftelser eller Fideicommisser, beskattes af den heraf flydende Indtægt, forsaavidt ikke særlige Bestemmelser hjemle en Undtagelse. Egeledes skal den, der ikke er bosat her i Landet, men her eier faste Eiendomme eller Tiender, eller har Deel i saadan Eiendom, eller nyder Indtægter af samme, eller som udøver eller tager Deel i nogen Næring eller Virksomhed, der udøves her i Landet, beskattes af den heraf flydende Indtægt.